

- 1) ustalają zadania planowe dla przedsiębiorstw w ramach obowiązujących wskaźników,
- 2) podejmują uchwały i wydają zarządzenia w sprawie utworzenia, łączenia i likwidacji przedsiębiorstw,
- 3) powołują i odwołują dyrektorów przedsiębiorstw i ich zastępców,
- 4) ustalają plan sieci placówek handlowych,
- 5) kontrolują organizację i funkcjonowanie placówek handlowych, zwłaszcza pod kątem zapewnienia zaspokojenia potrzeb miejscowej ludności,
- 6) przydzielają przedsiębiorstwom środki z budżetu tere-

- nowego zgodnie z obowiązującymi w tym względzie przepisami,
 - 7) powołują z udziałem zjednoczenia komisje rewizyjne do badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw,
 - 8) wydają zarządzenia porewizyjne,
 - 9) zatwierdzają sprawozdania finansowe i podział zysku. § 16. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego, innym zainteresowanym ministrom oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych
- § 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.
- Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

2

UCHWAŁA Nr 485 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 grudnia 1958 r.

w sprawie uznania za zakładowe domy mieszkalne niektórych domów, pozostających w zarządzie i użytkowaniu państwowych zakładów pracy.

§ 1. 1. Za zakładowe domy mieszkalne w rozumieniu uchwały nr 64 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie budownictwa zakładowych domów mieszkalnych i zarządzania nimi (Monitor Polski Nr 26, poz. 155) uznaje się również domy mieszkalne — niezależnie od tego, z jakich środków zostały wybudowane przed wejściem w życie tej uchwały — o ile:

- 1) znajdują się w zarządzie i użytkowaniu zakładów pracy,
- 2) lokale w tych budynkach zajęte są w większości jako mieszkania służbowe przez pracowników jednego zakładu pracy lub kilku zakładów pracy tego samego resortu,
- 3) zakład pracy posiada zakładowy fundusz mieszkaniowy bądź warunki do jego utworzenia.

2. Domy mieszkalne położone w zespole budynków, pozostających w zarządzie i użytkowaniu kopalń węgla kamiennego i brunatnego, mogą być uznane za zakładowe domy mieszkalne, mimo że nie spełniają warunku przewidzianego w ust. 1 pkt 2.

3. Domy mieszkalne stanowiące własność Państwa, które zostały wybudowane lub odbudowane przez jednostki gospodarki państwowej i których zarząd przekazany został prezydiom rad narodowych w okresie od 1 stycznia 1950 r. do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały, mogą być przekazane w zarząd i użytkowanie wspomnianych jednostek gospodarki państwowej na wniosek tych jednostek, o ile zachodzą warunki przewidziane w ust. 1 pkt 2 i 3.

§ 2. 1. Prezydium rad narodowych miast, osiedli i gromad, w miastach zaś wyłączonych z województw — prezydium dzielnicowych rad narodowych w porozumieniu z zakładem pracy stwierdzą, czy budynki położone na terenie objętym ich zakresem działania spełniają określone w § 1 warunki uznania ich za zakładowe domy mieszkalne. W razie stwierdzenia braku tych warunków budynki te przejdą w zarząd właściwego organu administracji prezydiom rady narodowej.

2. O ile nie dojdzie do porozumienia określonego w ust. 1 w kwestii istnienia warunków do uznania budynku za zakła-

dowy dom mieszkalny, prezydium rady narodowej skieruje sprawę do decyzji prezydiom wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), które rozstrzygnie sprawę w porozumieniu z właściwą branżową jednostką sprawującą bezpośredni nadzór nad danym zakładem pracy.

§ 3. Przydział lokali mieszkalnych przeznaczonych dla wszystkich członków załogi zakładu pracy w zakładowym domu mieszkalnym (§ 1) po wejściu w życie niniejszej uchwały jest uzależniony od wpłaty wkładu mieszkaniowego, jeżeli lokal mieszkalny znajduje się w domu wybudowanym lub odbudowanym po dniu 1 stycznia 1950 r. albo w części starego domu nadbudowanej po tym dniu. Wpłata wkładu mieszkaniowego obowiązuje również w razie przydziału lokalu mieszkalnego w budynku wybudowanym przed dniem 1 stycznia 1950 r., jeżeli lokal zostanie gruntownie odremontowany przed przydzieleniem członkowi załogi.

§ 4. 1. Członek załogi, który otrzymuje w zakładowym domu mieszkalnym lokal przeznaczony dla wszystkich członków załogi lub dla członków załogi należących do pogotowia produkcyjnego (załogi awaryjnej), ponosi koszt nabycia wanny z baterią oraz pieca kąpielowego.

2. Przy uiszczeniu kosztów nabycia wanny z baterią oraz pieca kąpielowego stosuje się odpowiednio §§ 10—12 uchwały nr 63 Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 1958 r. w sprawie określenia wysokości kaucji i warunków wynajmowania lokali mieszkalnych w domach nowych i odbudowanych (Monitor Polski Nr 47, poz. 271).

§ 5. Przepisów niniejszej uchwały nie stosuje się do budynków mieszkalnych znajdujących się na terenie państwowych gospodarstw rolnych, hodowlanych, ogrodniczych, rybnych i państwowych gospodarstw leśnych.

§ 6 Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

3

UCHWAŁA Nr 499 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 grudnia 1958 r.

w sprawie ustalania cen za roboty geodezyjne i kartograficzne.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Minister Spraw Wewnętrznych ustala w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami:

- 1) cenniki na typowe roboty geodezyjne i kartograficzne wykonywane przez państwowe przedsiębiorstwa,
- 2) zasady ogólne opracowywania cenników i kalkulacji cen za nietypowe roboty geodezyjne i kartograficzne wykonywane przez państwowe przedsiębiorstwa,

- 3) cenniki na roboty geodezyjne wykonywane przez osoby fizyczne i jednostki gospodarki społecznej nie będące organami państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej,
- 4) ceny za mapy, atlasy i inne wydawnictwa kartograficzne.
- 5) taryfy opłat za techniczne czynności urzędowe organów państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej.

§ 2. 1. Ministrowie sprawujący zwierzchni nadzór nad państwowymi przedsiębiorstwami geodezyjnymi i innymi jednostkami wykonawstwa geodezyjnego ustalają zgodnie z zasadami ogólnymi, o których mowa w § 1 pkt 2, i w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych:

- 1) cenniki na nietypowe roboty geodezyjne i kartograficzne wykonywane przez podległe im jednostki;
- 2) szczegółowe zasady kalkulacji cen za nietypowe roboty geodezyjne i kartograficzne, nie objęte obowiązującymi cennikami, wykonywane przez podległe im jednostki.

2. Zasady kalkulacji cen, o których mowa w ust. 1 pkt 2, powinny dotyczyć robót geodezyjnych i kartograficznych, które ze względu na ich niepowtarzalny charakter i specjalne warunki techniczne określone przez zamawiającego nie mogą być objęte cennikami

§ 3. 1. Cenniki na roboty geodezyjne i kartograficzne powinny być ustalane na poziomie zapewniającym rentowność tych robót.

2. W razie konieczności ustalenia cen planowo-deficytowych za wydawnictwa kartograficzne, powodującego straty w ogólnym wyniku działalności przedsiębiorstwa odpowiednią decyzję podejmie Minister Spraw Wewnętrznych również w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 4. 1. Dotychczasowe cenniki na roboty geodezyjne wykonywane przez państwowe przedsiębiorstwa geodezyjne i inne jednostki wykonawstwa geodezyjnego pozostają w mocy do czasu ustalenia przez Ministra Spraw Wewnętrznych cenników i zasad ogólnych, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2.

2. Zmiany w dotychczas obowiązujących cennikach na roboty geodezyjne wykonywane przez państwowe przedsiębiorstwa geodezyjne i inne jednostki wykonawstwa geodezyjnego będą dokonywane przez ministrów sprawujących zwierzchni nadzór nad tymi jednostkami w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 5. Ustalanie cenników, o których mowa w § 1 pkt 3, dla robót geodezyjnych wykonywanych przez organizacje spółdzielcze następuje w uzgodnieniu z Centralnym Związkiem Spółdzielczości Pracy.

§ 6. 1. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych — Główny Urząd Geodezji i Kartografii — prowadzić będzie centralną ewidencję obowiązujących cen, cenników i taryf opłat za roboty geodezyjne i kartograficzne oraz wydawać corocznie urzędowe spisy cenników dla potrzeb banków, jednostek planujących, zamawiających i wykonujących roboty geodezyjne i kartograficzne.

2. Zainteresowane ministerstwa prześlą w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii — komplety cenników, cen i taryf opłat za roboty geodezyjne i kartograficzne obowiązujące w resortach w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały.

§ 7. W zakresie spraw określonych niniejszą uchwałą nie stosuje się uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski Nr A-57, poz. 722 z późniejszymi zmianami).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

4

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 24 grudnia 1958 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 5 kwietnia 1958 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uporządkowaniu niektórych spraw, związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. Nr 17, poz. 71) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 5 kwietnia 1958 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (Monitor Polski Nr 24, poz. 143) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 wprowadza się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Cenę sprzedażną 1 ha nieużytków właściwych ustala się w wysokości 50% ceny gruntów ornych lub użytków zielonych w klasie VI, określonej w ust. 1 i 2, zależnie od tego, do jakiego rodzaju użytków rolnych one przylegają.

5. Tereny torfowe eksploatowane o średniej miąższości torfu poniżej 0,5 m wycenia się jak przyległe do nich użytki rolne o średniej miąższości torfu ponad 0,5 m do 1,5 m wycenia się według ceny użytków zielonych w II klasie, a o średniej miąższości torfu powyżej 1,5 m — według ceny użytków zielonych w I klasie, określonej w ust. 1 i 2.”

2) w § 5 wprowadza się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Na terenach określonych w § 1 ust. 2 ustala się cenę budynków sprzedawanych repatriantom wymienionym w art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uporządkowaniu niektórych spraw związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. Nr 17, poz. 71) w wysokości 80% ceny określonej przez rzeczoznawców, a ponadto upoważnia się prezydium wojewódzkich rad narodowych na tych terenach do dalszego obniżenia w drodze uchwały ceny budynków usytuowanych na gruntach klasy V i VI w miejscowościach niedostatecznie zagospodarowanych, zależnie od sytuacji materialnej repatrianta, w granicach do 20% na wniosek wojewódzkiego oddziału Banku Rolnego.

6. W razie gdy łączna cena budynków w jednym gospodarstwie, obliczona na zasadach ust. 5, jest wyższa niż 150.000 zł, przyjmuje się cenę sprzedażną tych budynków w wysokości 150.000 zł.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: E. Ochab